

Вийшов у світ новий номер семінарійного журналу «Слово». Цього разу редакційна команда викладачів та студентів пропонує заглибитись у надзвичайно цікаву та важливу тему: «Єдність Церкви». Багато осіб ставлять питання про Церкву: є одна Церква чи багато Церков, чому відбулись поділи Церкви, як співіснують Церкви в Україні, як осігнути церковну єдність? На ці та інші питання намагались відповісти дописувачі нашого часопису. Особливістю цього номера «Слова» є церковний календар на 2022 р.Б. Придбати журнал можна на парафіях або в Дрогобицькій духовній семінарії (вул. Данила Галицького, 2 - поблизу храму Пресвятої Трійці).

У шпальті головного редактора, зокрема, читаємо: «Єдність християн, єдність Церкви – це не лише данність, в яку віримо у Символі віри (бо в очах Божих справді існує лише одна правдива Христова Церква, де маємо шукати спасіння), але й заданість, якої маємо прагнути і яку покликаний реалізовувати на практиці кожен християнин у доступний йому спосіб».

{youtube}-mqx2zB-jOk{/youtube}

Семінарист III курсу Віталій Кравчук ознайомлює з історичними передумовами поділів Церкви та їхнім впливом на життя християн. У статті «Єдність як сопричастя» о. Мирон Бендик, ректор семінарії, ділиться своїми роздумами про етапи будування Церкви, зокрема на прикладі Київської Церкви. Які на сьогодні є Церкви і церковні спільноти, досліджує Олег Ортинський. Семінарист IV курсу Микола Цмоканич у своїй статті наводить перелік відмінностей між церковними традиціями. Тарас Петруняк намагається представити шлях до єдності Церкви як сповнення слів Христа «Щоб усі були одно...». Продовжує тему журналу стаття Романа Ковівчака про спроби поєднання Київської Церкви з Римським Апостольським Престолом. Семінарист II курсу Юрій Григель

розповідає про змагання митрополита Андрея Шептицького для досягнення єдності Церкви. Як УГКЦ ставиться до єкуменічного руху та яке її бачення церковної єдності – досліджує Ярослав Мисак на основі «Єкуменічної концепції УГКЦ». Заключною статтею у рубриці «Тема номеру» є історичний огляд Василем Хомином антиподу єдності – псевдособору, що відбувся у Львові 1946 р.

У другому розділі, що носить назву «На гранях часу», Михайло Карпінєць розповідає про єкуменічну спільноту «Тезе», яка не залишає байдужими багатьох людей, особливо молоді. Назар Городиський знайомить читача із постаттю о. Августина Волошина – політичного, культурного, релігійного діяча Закарпатської України. Дмитро Витівський аналізує книгу «Мета-еклезіологія» сучасного богослова о. Кирила Говоруна. «Чудо Коквілла» – стаття присвячена фільму, заснованому на реальних подіях, у якій викладач семінарії Ігор Бриндак демонструє, як терористичний акт в місцевій школі спонукав до єкуменічної молитви.

Стаття Івана Іваненка, семінарриста VI курсу, показує, як тема єдності пронизує ціле Святе Письмо. Історичний та богословський контекст термінів «православ'я» та «православний» розкриває Степан Фурів у статті «Що таке православ'я?». Дмитро Голик представляє твір св. Кипріяна Карфагенського «Про єдність Вселенської Церкви». У рубриці «Життя святих» подано приклад подвижників, котрі у своєму житті відстоювали церковну єдність.

Наприкінці часопису міститься літопис семінарійних подій, у якому Іван Злупко лаконічно зібрав найяскравіші події нашої семінарії. Знайшовши правильні відповіді на цікавий кросворд авторства Івана Рожака, читач має змогу отримати подарунок.